

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 9 năm 2023

Số 673

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Mê lầm là sao?
- 2) Quý yêu Thầy có ích gì không?
- 3) Khai trí mở tâm có ích gì không?
- 4) Sửa sao cho tốt?
- 5) Quý một mối là sao?
- 6) Đồng tu chung tiến là sao?
- 7) Thật tâm tu hành để làm gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 25-12-2005 2:03 AM Hỏi: Mê lầm là sao? Đáp: Thừa mê lầm là nghĩ sai. Kệ: Mê lầm Trời Phật tự tạo sai Kiếp kiếp luân lưu lẫn quẩn hoài Thực hành chánh pháp thoát bị ai Âm thầm tu tiến duyên Trời Phật.	2) San Diego, 26-12-2005 2:13 AM Hỏi: Quý yêu Thầy có ích gì không? Đáp: Thừa quý yêu Thầy đều được giúp ích. Kệ: Hành thông tiến hóa tự giải mê Khai triển muôn chiều tự thức tâm Xây dựng cùng tu chung một lối Thành tâm thực hành sẽ đạt duyên.
3) San Diego, 27-12-2005 Hỏi: Khai trí mở tâm có ích gì không? Đáp: Thừa khai trí mở tâm rất hữu ích. Kệ: Nhận diện Trời ban không giờ dứt Thực hành chánh pháp quy một mối Uyển chuyển vô cùng lý trí mình Tùy duyên Trời độ sửa chính mình.	4) San Diego, 28-12-2005 2:26 AM Hỏi: Sửa sao cho tốt? Đáp: Thừa sửa cho vừa là tốt. Kệ: Hành thông tự đạt chơn tâm sáng Quy hội tình người thức sáng ban Thực hành chánh pháp dễ phân bàn Từ tâm tiến hóa trong sống động.
5) San Diego, 29-12-2005 2:39 AM Hỏi: Quy một mối là sao? Đáp: Thừa quy một mối là đạt tới chung hành. Kệ: Duyên lành Trời độ quý hơn vàng Tha thứ thương yêu khỏi bàng hoàng Đồng tu chung tiến cảm thấy an Quy y Phật Pháp tự bạc bàn.	6) San Diego, 30-12-2005 2:01 PM Hỏi: Đồng tu chung tiến là sao? Đáp: Thừa đồng tu chung tiến là thật sự thông minh. Kệ: Tự hiểu tự mình chuyển thân mình Quý trọng Trời cao không lùi bước Tiến tới đạt thông chẳng lòng vòng Chuyển thức thực hành tự quán thông.
7) San Diego, 31-12-2005 3:33 PM Hỏi: Thật tâm tu hành để làm gì? Đáp: Thừa thật tâm tu hành để sớm đạt pháp. Kệ: Thật tâm tu tiến là quy luật Sớm đạt tâm sẽ được an yên Thanh tịnh vượt qua khổ nạn Khổ hành tự tu tiến tốt.	

Tưởng Niệm Đức Thầy
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
ngày 23 tháng 9 năm 2009

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“Uống nước nhớ nguồn” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, để tưởng niệm ngày Đức Thầy ra đi 23 tháng 9 hàng năm là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn dạy dỗ và dẫn dắt của Đức Thầy - Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên.

Ngày tưởng niệm Đức Thầy hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “Tôn sư trọng đạo” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Đức Thầy. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Thầy và Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy, chúng con thành kính tri ân Đức Thầy đã phát triển pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 29 (tiếp theo)

...
“*Tâm an thanh nhẹ đẹp xinh*”: Tâm các bạn an, thanh nhẹ, đó kêu bằng sự đẹp xinh, không phải thoa phấn thoa son là đẹp đâu. Con người sáng suốt mới là người đẹp. Các bạn thấy định luật sanh, lão, bệnh, tử có rõ ràng. Thì sự bằng da bằng thịt của các bạn còn chỗ đẹp hay là không? Không còn nữa, chỉ còn diễm mà thôi, diễm mới kêu bằng đời đời trau dồi sửa đổi tiến hóa, đẹp xinh không ngừng. Đó là phần diễm linh của phần hồn, còn chuyện thể xác không bao giờ có sự đẹp. Nó phải già, nó phải chết, đâu còn cái đẹp ở bề ngoài nữa, nhưng mà phần thanh diễm là quan trọng.

“*Minh tình chơn giác tâm linh hợp hòa*”: Chúng ta hiểu sự chơn giác là cái gì. Cái đứng đắn và chính mình phải hiểu mình, đó mới kêu bằng chơn giác. Lúc đó, tâm linh hợp hòa, tất cả vạn linh đều có trung tâm chơn giác của nó. Trung tâm chơn giác đó là đời đời bất diệt. Nếu các bạn tu tới đó, các bạn đâu có phân giai cấp, đâu có chia cách, kẻ cao người thấp đâu. Ai cũng có trung tâm tiến hóa của họ.

Cho nên, mình phải có sự kính nể lẫn nhau, thương yêu lẫn nhau, xây dựng lẫn nhau vì mình đã thức giác rồi. Cái cơ cấu của mình cũng không khác gì cơ cấu của người khác. Nếu mà họ không bỏ phé thì họ cũng như chúng ta hay là hơn chúng ta nữa kia. Chúng ta không phân giai cấp, mà chúng ta chỉ biết sửa mình để tiến. Chúng ta không có tán thưởng cái gì của người khác và đem vô chà đạp chúng ta. Chúng ta chỉ phát triển vô cùng tận cái sẵn có của chúng ta, để ý thức được những thành quả của thiên hạ chung quanh chúng ta, thì chúng ta mới tiến hóa được.

“*Tiến lên hóa giải gần xa*”: Mình tiến lên, hồn xuất ra khỏi bản thể rồi hóa giải gần xa, biết chuyện trong ta và ở ngoài ta.

“*Thuận hòa đời đạo phân qua thể tình*”: Lúc đó thuận hòa đời lẫn đạo mới phân qua thể tình, phân qua cái trường học tại thể này. Tất cả sự việc ở thể gian, những gay go, đau khổ làm cho tôi cực nhọc, làm cho tôi đủ thứ. Đó là những bài học xứng đáng

để dẫn tiến phần hồn của chính tôi. Nếu mà tôi chịu tu thì tôi thấy rõ rồi. Lúc đó, tôi mới cảm ơn Thượng đế, tôi cảm ơn những bài học Người đã cho tôi. Nhờ sự đau khổ đó ngày nay tôi mới đi tới thành công sáng suốt cho tôi và tôi sẽ giữ đó để tiến hoài hoài.

“*Thực hành càng rõ càng minh*”: Thực hành rồi các bạn càng rõ càng minh, càng hiểu nhiều hơn.

“*Chính ta phải sửa nổi tình Trời ban*”: Chúng ta phải sửa, sửa cái luồng diễm trung tâm bộ đầu để nối thừa tiếp thanh diễm ở bên trên ban xuống chúng ta. Hai cái thừa tiếp, nó rút, chúng ta mới đi lên được.

“*Chẳng còn lý luận hoang mang*”: Không còn suy nghĩ hoang mang, chỉ sửa mình là quan trọng, thực hành hằng luyện hằng đêm.

“*Mở đàng tự tiến khai đàng tự đi*”: Chúng ta mở đàng tự tiến, khai đàng tự đi. Chúng ta phải mở ra mới tiến, chứ không ai đi làm lao động trong bản thể của các bạn trừ bạn. Bạn mới có thể lao động cho các bạn để mở thần kinh, nẻo hóc, để đưa trước đi ra khỏi bản thể và dọn những đường thanh thần để tiến hóa.

“*Lý thời giao cảm nhớ ghi*”: Cái lý thì chúng ta thấy, lỗ tai nghe, mắt thấy, mũi ngửi, miệng cười phối hợp thành một cái lý. Cái nào chơn thì tụ, cái nào tà thì vắng. Chúng ta nhớ phần giao cảm sáng suốt mà thôi.

“*Thực thi chánh pháp tâm thì thanh an*”: Chúng ta thực thi chánh pháp là chính mình phải sửa mình mới là chánh pháp. Lúc đó, tâm chúng ta thanh nhẹ và an nhàn. Nếu chúng ta thực thi mà còn nghi kỵ đầu này, đầu kia, đầu nọ. Người ta nói rắng đi đi vô cùng tận, đường xa xăm. Ban đầu thích lắm nhào vô đi, nhưng mà đi tới nửa chừng nói chu cha! Đi chừng nào tới, tôi tu được không? Cái đó kêu là chuyện yếu hèn. Cứ việc đi! Bởi vì mình đã đi một khúc đường được, tại sao mình không chịu đi nữa? Cứ đi mãi, đi mãi. Con đường của mình là phải đi mới có tiến hóa, ngừng là thoái bộ, ngừng là tằm tới. Phải đi mới có sáng suốt.

Rồi chúng ta thực hành, còn không thực hành muốn đắc đạo làm sao được? Không có cái vụ đó, phải hành, phải tu, phải luyện mới rõ pháp. Nhiều người cứ lo ăn với lo ngủ, lo chuyện sung sướng. Không chịu giày xéo mình, không chịu đặt mình vô trong điểm khổ để sau này đạt cái sướng hoàn toàn ở tương lai. Cứ vun bồi sự sung sướng vật chất, rồi

gây cái khổ cho nội tâm. Làm cho phần thiêng liêng tối tăm, ràng buộc bởi ngoại cảnh, ràng buộc bởi vật chất làm cho các bạn chậm tiến ngu si thêm.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 27 tháng 9 năm 1969

Thiên địa hữu tình nhơn loại hóa
Mặt người thú tánh nhận không ra
Long lanh trước mắt cho là đẹp
Hóa dục quần sanh lãnh khổ mà.

Đường đời thế sự phân qua
Đố ai thoát khỏi thân tà đang mang
Dục tính đưa đẩy chuyển sang
Bi ai lãnh vực bàng hoàng nội tâm
Ngày đêm vui khổ ngấm ngấm
Tâm không thấy có chuyển lằm lằm sai
Tranh giành gán nặng hai vai
Đổi thay thay đổi ngày ngày chẳng ly
Nhơn quần đau khổ cũng vì
Tham lam bịp bợm đua thi thực hành
Phát minh các nẻo các ngành
Giành ăn vụ lợi kết thành tính tham
Tình thương chẳng có chẳng am
Miệng thời ngôn ngữ chẳng tham nhưng cần
Quan thời muốn được gần dân
Dân thời muốn được quan dân một nhà
Đời nay thay đổi quá xa
Quan thời ăn ở riêng nhà hơn dân

Dân thời tạm sống cù lần
Phát ngôn bất đạt chẳng gần được quan
Đôi bên khó gặp luận bàn
Nằm trong kế hoạch sẵn sàng lập xong
Sanh ra thế cuộc tập tồng
Quan dân sân hận kết mòng bất an
Chán chê giả cảnh huy hoàng
Tập tu cho được trấn an nội tình
Tình Trời quả đẹp lại xinh
Chính ta thiếu xót chẳng xinh hơn Trời
Ngũ hành điển họa hợp thời
Giúp cho nhơn loại thoát lời xét suy
Âm dương điển hóa thân tùy
Không không lại có tùy nghi sử dụng
Chúc cho thiên hạ thấp tùng
Tự tu tự tiến cùng chung Phật Trời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

103. CHUYỆN KẺ THÙ (Tiền Thân Veri)

Tại chỗ kẻ thù ở...

Câu chuyện này khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về ông Cấp Cô Độc. Nghe nói Cấp Cô Độc, khi đến làng mà ông đang làm thôn trưởng, để giải quyết xong việc, trên đường trở về, ông thấy bọn ăn trộm, liền nghĩ: “Thật không nên chậm trễ giữa đường. Ta phải đi gấp về Xá Vệ”. Ông thúc bò đi thật mau, đến được Xá Vệ trong ngày hôm sau, đi đến Kỳ Viên, ông kể lại sự việc cho bậc Đạo Sư rõ. Bậc Đạo Sư nói:

- Nay gia chủ, thuở trước các vị hiền trí giữa đường thấy bọn ăn trộm, đã vội đi ngay về nhà không chậm trễ.

Nói vậy xong, theo lời yêu cầu, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahamadtta trị vì Ba-la-nại, Bồ Tát là vị triệu phú có tài sản lớn. Bồ Tát là vị triệu phú có tài sản lớn. Bồ Tát được một dân làng mời đi ăn. Ăn xong, trên đường trở về, Bồ Tát thấy những tên ăn trộm, Bồ Tát không ở lại

giữa đường, thúc bò đi gấp về đến nhà của mình. Sau khi ăn nhiều món ngon lành khác nhau, ngồi trên giường lớn, Bồ Tát nói:

- Ta thoát khỏi tay bọn ăn trộm, nay được về nhà của mình không có sợ hãi.

Rồi Bồ Tát cảm hứng đọc bài kệ này:

*Tại chỗ kẻ thù ở,
Người trí không ở đây.
Một đêm hay hai đêm,
Gặp khổ giữa kẻ thù.*

Như vậy, Bồ Tát thốt lên lời cảm hứng, và trọn đời làm các công đức bố thí v.v... rồi lúc mạng chung, ngài đi theo nghiệp của mình.

Sau khi kể lại pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân:

- Thời ấy, Ta là người triệu phú ở Ba-la-nại.

(còn tiếp)

